

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

เหตุผล

โดยที่การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา พื้นที่หลายแห่งจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษ ทั้งในรูปของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่นๆ ปัญหาดังกล่าวนับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และก่อความเสียหายอย่างกว้างขวางต่อสังคม เศรษฐกิจ ความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศโดยรวม กฎหมายและกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังคงเน้นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ปลายทางเป็นหลัก การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบอันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการดังกล่าวยังจะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว อีกทั้งเป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารเคมีและสารมลพิษตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และเป็นไปตามหลักการของปญญญาริโอเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา แผนปฏิบัติการ ๒๑ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ยังมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในการให้ความเห็นต่อประกาศกระทรวงที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ หรือให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจหาความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ เป็นต้น ตลอดจนกำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพและป้องกันการกระทำผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นมาตรการสำคัญในการช่วยภาครัฐให้มีฐานข้อมูลสารมลพิษที่ครอบคลุมและเป็นระบบ อันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ รวมทั้งเป็นการรับรองสิทธิของประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรายงานและเปิดเผยข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น

“สารมลพิษ” หมายความว่า ธาตุหรือสารประกอบที่เมื่อถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษหรือมีอยู่ในสิ่งแวดล้อม อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้

“บัญชีรายชื่อสารมลพิษ” หมายความว่า บัญชีรายชื่อสารมลพิษที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์ สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม และให้หมายความรวมถึงสารมลพิษตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นสารมลพิษที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสารก่อมะเร็ง
- (๒) เป็นสารก่อการกลายพันธุ์
- (๓) เป็นสารที่มีพิษต่อระบบสืบพันธุ์
- (๔) เป็นสารที่มีพิษเรื้อรัง
- (๕) เป็นสารที่ก่อให้เกิดอาการแพ้
- (๖) เป็นสารที่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ
- (๗) เป็นสารที่ทำลายชั้นโอโซน
- (๘) เป็นสารมลพิษอินทรีย์ตกค้างยาวนานในสิ่งแวดล้อม
- (๙) สารอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ชื่อเฉพาะของสารเคมี” หมายความว่า ชื่อทางวิทยาศาสตร์ ชื่อสามัญ ชื่อทางการค้า หรือกลุ่มตัวเลขของสารเคมีที่จดทะเบียนกับ Chemical Abstracts Service of the American Chemical Society สำหรับบ่งชี้ชนิดของสารเคมี (CAS Number)

“ชื่อกลุ่มสารเคมี” หมายความว่า ชื่อของกลุ่มสารเคมีซึ่งมีคุณสมบัติทางฟิสิกส์เคมีและมีผลต่อสุขภาพมนุษย์และหรือก่ออันตรายต่อระบบนิเวศ และหรือมีคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสารมลพิษ

“รายงาน” หมายความว่า การแสดงข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้

“สารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน” หมายความว่า สารมลพิษที่อยู่กระจัดกระจาย หรือเคลื่อนที่ได้ หรือปล่อยออกมาจากแหล่งกำเนิดย่อยๆ และไม่ได้มีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ต้องรายงานการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

“การปล่อยสารมลพิษ” หมายความว่า การปล่อยสารมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมอันเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่เกิดขึ้นประจำหรือไม่ประจำ ไม่ว่าเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึง การหก การระเหย การปล่อย การทิ้ง หรือการระบายน้ำทิ้ง หรือการปล่อยอากาศเสีย

“การเคลื่อนย้ายสารมลพิษ” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายสารมลพิษออกนอกเขตพื้นที่สถานประกอบการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัด กำจัด หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่างๆ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า อาคาร อุปกรณ์ โครงสร้าง และสิ่งอื่นใดที่ติดตั้งอยู่กับที่ภายในสถานที่เดียวกัน พื้นที่ต่อเนื่อง หรือพื้นที่ติดต่อกัน และมีเจ้าของหรือผู้ดำเนินการเป็นบุคคลเดียวกัน ซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของบุคคลเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงสถานประกอบการแบบเคลื่อนที่ได้ โรงงานอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“ผลิต” หมายความว่า ทำ เพาะ ปรุง ผสม แปรสภาพ ปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำผ่าน

“ส่งออก” หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการมีไว้ในความครอบครองโดยมิได้ใช้ประโยชน์ด้วย

“ความลับทางการค้า” หมายความว่า ข้อมูลการค้าซึ่งยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป หรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว โดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากการเป็นความลับและเป็นข้อมูลที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอิสระของรัฐ หรือหน่วยงานหรือองค์การอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นนอกเหนือจาก (๑) ถึง

(๕) ข้างต้น ที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกประกาศกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดในเรื่องต่อไปนี้

(๑) บัญชีรายชื่อสารมลพิษ รวมทั้งเกณฑ์ปริมาณการผลิต มีไว้ในครอบครอง หรือปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมของสารมลพิษแต่ละรายการที่ต้องมีการรายงาน

(๒) ประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานตามมาตรา ๗

(๓) บริเวณพื้นที่ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามความพร้อมและความเหมาะสมของพื้นที่

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการวิเคราะห์ คำนวณ และประเมินปริมาณสารมลพิษที่ปล่อยหรือเคลื่อนย้ายออกสู่สิ่งแวดล้อม และแบบที่ใช้ในการจัดทำรายงาน รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติของอุปกรณ์การตรวจวัดการปล่อยสารมลพิษ

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมให้สาธารณชนรับทราบ

(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณากำหนดโทษทางปกครองตามมาตรา ๓๕

การกำหนดบัญชีรายชื่อสารมลพิษและเกณฑ์ปริมาณการผลิต มีไว้ในครอบครอง เคลื่อนย้าย หรือปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พิจารณาและคำนึงถึงคุณสมบัติความเป็นอันตรายและโอกาสที่สารเคมีนั้นจะแพร่กระจายหรือรั่วไหลออกสู่สิ่งแวดล้อม แนวทางการจัดการสารเคมีระหว่าง ประเทศ เพื่อรักษาสีสิ่งแวดล้อม ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้านสารเคมี สถานการณ์ด้านการผลิต การใช้ และการเก็บรักษา สารเคมี และปัจจัยอื่น ๆ อย่างรอบคอบเพียงพอ เพื่อป้องกันอันตรายใด ๆ ต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้สารเคมีนั้น และต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนและชุมชนในการดำรงชีพอยู่ได้อย่าง ปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิต ของตนด้วย

มาตรา ๖ การจัดทำ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึงก่อน

ให้คณะกรรมการนำข้อมูลที่ได้รับจากการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งมาพิจารณา ประกอบการตัดสินใจ พร้อมทั้งจัดทำคำชี้แจงและเหตุผลในแต่ละประเด็นและเผยแพร่ต่อสาธารณชนผ่าน ระบบอินเทอร์เน็ตของหน่วยงาน

เพื่อประโยชน์ในการจัดการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน วิธีการรับฟังความคิดเห็นให้ เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของ ประชาชนอย่างมีความหมาย ซึ่งอย่างน้อยต้องให้ประชาชนได้ทราบและเข้าถึงข้อมูลล่วงหน้า ตลอดจน รายละเอียดอื่นที่เพียงพอแก่การที่ประชาชนเข้าใจและสามารถแสดงความคิดเห็นได้

มาตรา ๗ บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐซึ่งเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้มีหน้าที่จัดทำ รายงานตามมาตรา ๘

(๑) ผลิต มีไว้ในครอบครอง เคลื่อนย้าย หรือปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งสารมลพิษที่ปรากฏใน บัญชีรายชื่อสารมลพิษและตามปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง

(๒) ประกอบกิจการตามประเภทและขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ วรรค หนึ่ง

มาตรา ๘ บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๗ ต้องรายงานข้อมูลชนิดและ ปริมาณการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามบัญชีรายชื่อสารมลพิษที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ของแต่ละแหล่งกำเนิดมลพิษต่อกรมควบคุมมลพิษ

การจัดทำรายงานและการวิเคราะห์ คำนวณ หรือประเมินปริมาณสารมลพิษที่ปล่อยออกสู่ สิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕

วรรคหนึ่ง แต่ต้องรายงานปริมาณสารมลพิษที่เกิดขึ้นในรอบปีที่ผ่านมาอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

มาตรา ๙ ในกรณีที่บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๗ ไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยชื่อเฉพาะของสารเคมีในรายงานเนื่องจากเป็นข้อมูลซึ่งเป็นความลับทางการค้า ให้แจ้งคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยทำเป็นหนังสือถึงคณะกรรมการพร้อมคำชี้แจงและเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลนั้นได้ ในกรณีดังกล่าวให้ผู้คัดค้านมีภาระต้องพิสูจน์ตามเหตุผลที่กล่าวอ้าง

ให้บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐที่แจ้งคำคัดค้านตามมาตรา ๗ ยังคงมีหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลสารมลพิษตามมาตรา ๘ โดยต้องระบุชื่อกลุ่มสารเคมีเพื่อให้กรมควบคุมมลพิษเผยแพร่แทนชื่อเฉพาะของสารเคมีดังกล่าวต่อสาธารณชนในระหว่างการพิจารณาคำคัดค้านนั้น

มาตรา ๑๐ เมื่อมีการเสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๙ คณะกรรมการต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำคัดค้าน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในกรณีคณะกรรมการไม่รับฟังคำคัดค้าน หรือพิจารณาคำคัดค้านไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้คัดค้านมีสิทธินำคดีฟ้องต่อศาลปกครองได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งรับฟังคำคัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลในส่วนที่ถือว่าเป็นความลับทางการค้า บุคคลผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ หรือองค์กรเอกชนหรือคณะบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ มีสิทธินำคดีฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรได้รู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

มาตรา ๑๒ เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยหรือความปลอดภัยของสาธารณชน หรือในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ให้อธิบดีมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลชื่อเฉพาะของสารเคมีที่ได้รับการวินิจฉัยแล้วว่าเป็นความลับทางการค้าต่อผู้ที่เกี่ยวข้องตามคำร้องขอ ในกรณีดังกล่าว ให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ความลับทางการค้านั้นไป มีหน้าที่ดูแลรักษาความลับทางการค้านั้นจากการเปิดเผย เอาไป หรือนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ที่ไม่เป็นธรรมด้วย

มาตรา ๑๓ ให้หน่วยงานผู้อนุญาตและหน่วยงานผู้รับผิดชอบกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้จัดส่งทะเบียนรายชื่อของแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมมลพิษ ไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบรายงาน ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดส่งข้อมูลสำหรับปีที่ผ่านมาของการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งสารมลพิษที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้แก่กรมควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๑๗ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

หมวด ๒

การประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทแหล่งกำเนิดสารมลพิษชนิดซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน และหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องจัดให้มีการประเมินปริมาณการปล่อยสารมลพิษตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งกำหนดวิธีการวิเคราะห์ คำนวณ และประเมินปริมาณสารมลพิษดังกล่าวที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๖ ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเมินปริมาณการปล่อยสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดสารมลพิษที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ ที่เกิดขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา และจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้กรมควบคุมมลพิษภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

ในกรณีที่การปล่อยสารมลพิษตามวรรคหนึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่มีหน่วยงานใดของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ประเมินปริมาณการปล่อยสารมลพิษนั้นในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตน

หมวด ๓

การจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๗ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมสำหรับการเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ให้กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับรายงานและเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีหน้าที่ต้องรายงานตามมาตรา ๗ เพื่อดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนที่ได้รับตามมาตรา ๑๖ เพื่อดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) จัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม รวมถึงระบบประกันและควบคุมคุณภาพ และความปลอดภัยของข้อมูลดังกล่าว

(๔) ประมวลและจัดทำข้อมูลตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) ให้อยู่ในรูปแบบที่พร้อมต่อการเผยแพร่สู่สาธารณชน

(๕) เผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๙

(๖) เสนอประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๗) เสนอประกาศคณะกรรมการต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาออกประกาศ

(๘) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งสารมลพิษตามบัญชีรายชื่อสารมลพิษที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

(๑๐) ส่งเสริมศักยภาพของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อจัดทำรายงาน

(๑๑) จัดให้มีการศึกษาวิจัยและประเมินความเป็นอันตรายของสารมลพิษตามบัญชีรายชื่อสารมลพิษที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณชน

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือเมื่อกฎหมายอื่นกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ต้องปฏิบัติ

มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมมลพิษติดตามและตรวจสอบให้บุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๗ จัดส่งรายงานข้อมูลชนิดและปริมาณการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้อย่างถูกต้องและมีข้อมูลครบถ้วน

มาตรา ๒๐ เมื่อปรากฏว่าบุคคลหรือนิติบุคคลใดไม่จัดส่งรายงาน หรือจัดส่งรายงานที่มีข้อมูลไม่ถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวให้ดำเนินการจัดส่งรายงานหรือจัดส่งข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

การดำเนินการออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการออกประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๒๐ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๑๖ ไม่จัดส่งรายงาน หรือจัดส่งรายงานที่มีข้อมูลไม่ถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีแจ้งไปยังหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่อาจกระทำให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้หน่วยงานของรัฐขอ

ขยายระยะเวลาดำเนินการไปยังอธิบดี พร้อมทั้งเหตุผลและระยะเวลาที่ขอขยายก่อนที่กำหนดระยะเวลาเดิมจะสิ้นสุดลง แต่ทั้งนี้ให้ขอขยายระยะเวลาการดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการจัดส่งรายงานที่มีข้อมูลถูกต้องและครบถ้วนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้รัฐมนตรีรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้มีการดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

หมวด ๔

คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมและผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านกฎหมาย โดยสรรหาจากนักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพ นักกฎหมาย หรือผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพ โดยในจำนวนนี้ต้องสรรหาจากผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์เกี่ยวกับงานด้านสิ่งแวดล้อมและงานด้านสุขภาพอย่างน้อยสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นเลขานุการ

การสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณาออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์วิธีการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(๔) ให้ความเห็นชอบข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติงานที่กรมควบคุมมลพิษเสนอเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล วิธีการตรวจทานความถูกต้องของข้อมูล การประกันคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพของระบบการจัดการฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ศึกษา เสนอแนะ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับการสรรหาและแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) กรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุมีความประพฤติเสื่อมเสียในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๒๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๕

การเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครองของกรมควบคุมมลพิษ โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่าย เว้นแต่ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า

มาตรา ๒๙ กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่และอำนาจเผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเกิดขึ้นในปีที่ผ่านมาโดยเร็วที่สุดและไม่เกินเดือนตุลาคมของทุกปี รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลย้อนหลังของทุกปีที่มีการรายงาน

การเผยแพร่ข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้กระทำผ่านทางอินเทอร์เน็ตและช่องทางอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) ชื่อและที่ตั้งของบุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ต้องรายงาน ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามมาตรา ๗ และมาตรา ๑๖

(๓) ประเภทของกิจการ

(๔) ชื่อและที่ตั้งสถานประกอบการ และพิกัดทางภูมิศาสตร์

(๕) ชื่อสารมลพิษที่กำหนดให้รายงานตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นชื่อสารเคมีที่ได้มีคำวินิจฉัยว่าเป็นความลับทางการค้าตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ในกรณีดังกล่าวให้เผยแพร่ชื่อกลุ่มสารเคมีแทน

(๖) ของเสียและน้ำเสียที่เคลื่อนย้ายไปนอกแหล่งกำเนิด และสถานที่ปลายทาง

(๗) ตัวกลางทางสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อากาศ น้ำ และดิน

(๘) ปริมาณและสถานการณ์การปล่อยสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนประเภทต่าง ๆ

(๙) ข้อมูลความเป็นอันตรายและผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมของสารมลพิษ

(๑๐) ข้อมูลอื่นตามที่รัฐมนตรีออกประกาศกำหนด

การเผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษผ่านช่องทางอื่น ๆ ตามวรรคสองให้รวมถึงการจัดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย

หมวด ๖

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งข้อมูลที่ได้จากการประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอนตามมาตรา ๑๖ ให้กรมควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษที่ได้จากการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปประกอบการพิจารณาอนุญาต กำหนดเงื่อนไขการอนุญาต การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน

(๓) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาต การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในระดับท้องถิ่น

(๕) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคำนึงถึงสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างมีความหมายและเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

มาตรา ๓๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือผู้ขออนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติหรือละเลยการจัดทำรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๓๐ (๓) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต รวมทั้งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการนั้นได้

การอุทธรณ์เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือจัดทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยรายชื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๗ ที่ไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้กระทำโดยเปิดเผยข้อมูลในเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ ตลอดระยะเวลาที่ยังไม่มีการจัดส่งรายงานให้ถูกต้อง รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในการรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานด้วย

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง

มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่รายงานข้อมูลตามมาตรา ๘ หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๐ โดยไม่มีเหตุอันควร ให้อธิบดีมีอำนาจปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละหนึ่งของรายได้ในปีที่กระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับเพิ่มวันละตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

ในการกำหนดค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิดและความสมควรแก่เหตุ ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒ โฆษทางอาญา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดรายงานข้อมูลตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๖ หรือจัดทำคำชี้แจงหรือชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๓๒ ด้วยข้อมูลที่เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดไม่จัดทำคำชี้แจงหรือไม่ชี้แจงด้วยวาจาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือเกิดจากการไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๑) และ (๒) และให้อธิบดีเป็นเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๐ การออกประกาศกระทรวงตามมาตรา ๕ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่เป็นการออกประกาศกระทรวงตามมาตรา ๕ (๓) ให้รัฐมนตรีประกาศบริเวณพื้นที่ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศภายในห้าปีนับแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๑ บทบัญญัติในหมวด ๒ ให้ใช้บังคับเพื่อพันกำหนดห้าปีนับแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีดำเนินการออกประกาศกระทรวงตามมาตรา ๑๕ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่บทบัญญัติในหมวด ๒ มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ ให้กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานงบประมาณ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำโครงสร้าง

กรมควบคุมมลพิษ กรอบอัตรากำลังข้าราชการและพนักงานราชการ และกำหนดงบประมาณ รวมทั้งการ
ดำเนินการอื่นใดอันจำเป็น เพื่อรองรับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ
ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ฉบับร่าง